

VOORWOORD

Dit boekje geeft een beeld over De Fiepers vanaf de oprichting tot en met heden. Tekst en foto's geven een indruk hoe De Fiepers zijn ontstaan en hoe zij in 44 jaar hun muzikale activiteiten hebben ontwikkeld. Tevens krijgt men een indruk hoe men heeft getracht eenieder met carnaval en in latere jaren ook buiten de carnavalstijd, muzikaal plezier te bezorgen.

Dit boekje dragen wij op aan onze veel te vroeg overleden muzikaal leider Wim Colin. Enkele weken voor het grote feest is Wim overleden. Een groot verlies voor zijn naasten en al zijn muziekvrienden. Wij, De Fiepers, zijn Wim zeer erkentelijk voor de manier waarop hij leiding heeft gegeven aan de kapel. Wim zijn hart zat vol van muziek en niets was hem teveel om De Fiepers op een muzikaal hoger niveau te brengen. Vooral het schrijven van muziek, b.v. liedjes voor het Blerfist, was voor hem een grote uitdaging en een stimulans voor De Fiepers om te presteren naar zijn inzichten.

WIM, BEDANKT.

namens De Fiepers, Martien van Oers Voorzitter.

1956 -1967

ONTSTAAN, OPRICHTERS, BASIS

GEEN CARNAVAL ZONDER MUZIEK.

Dat moeten enkele leden van de toenmalige Harmonie St. Fidelis hebben gedacht. Carnaval was in die tijd overdag nog merendeels een straatfeest, zowel in het centrum van Breda als in de wijken van deze stad. 's Avonds waren er carnavalsbals voor leden van verenigingen, met daarnaast besloten carnavalsavonden die werden georganiseerd door bedrijven met name voor hun medewerkers.

Het gebeurde op een carnavalsavond, anno 1955, in het toenmalige gemeenschapshuis De Kleiberg aan de Dr. Struyckenstraat.

Ene Pietje Timmermans, bijgenaamd "Den Breje", was zo enthousiast dat hij moederziel alleen met zijn trompet de feestelijke carnavalsstemming muzikaal ondersteunde. Gezelligheid alom en de waardering van het publiek was groot. De vonk van dit initiatief sloeg over naar andere carnavalsvierders/muzikanten en spoedig vormde een "samenraapsel" van elkaar kennende muzikanten een blaasgezelschap.

Voor de carnavalsviering van 1956 kwam dit gezelschap wederom bijeen, maar toen met als reden om gezamenlijk de carnaval met muziek door te brengen.

Afspraak was dat men op een carnavalsavond van de voetbalvereniging S.A.B., aan de Heuvelstraat nabij Princenhage, bij elkaar zou komen. Dat eerste muzikale carnavalsjaar werd opgetreden in De Kleiberg aan de Dr. Struyckenstraat en in café "Ut Duitenhuis" aan de Haagweg. De muzikanten lieten zich ook op straat horen door van het ene café naar het andere te lopen, natuurlijk onder het genot van muziek en drank. In die tijd is waarschijnlijk de slogan ontstaan, "Zonder Drank Geen Klank". De carnavalsvierders/muzikanten waren lid van toenmalige Harmonie St. Fidelis. Met hun muzikale achtergrond en gevoel voor humor en feesten was er niet veel nodig om de feestvreugde te vergroten met muzikale klanken.

"EN ZO IS HET GEKOMEN"

De mannen van het eerste uur waren o.a.

Louis Vissers, Piet Vissers, Jan van Gers, Gebroeders Hoosemans, Sjef Broeders, Jan Wirken Sr., Henk Smulders, Piet van Twist, Leo Boeren en als vaandeldragers Nol Frishert en Jan van Vught.

Het bespelen op een instrument was geen probleem, alleen de muzikale saamhorigheid moest nog groeien én hoe en waar instrumenten? Als lid van de Harmonie St. Fidelis had eenieder de beschikking over een instrument, echter het was zeker niet de bedoeling dat deze instrumenten voor andere doeleinden werden gebruikt. In die tijd maakte de Harmonie deel uit van het St. Fidelis jongerenwerk aan de Schorsmolenstraat onder de bezielende leiding van de Paters der Capucijnen. De Paters Capucijnen waren niet erg gecharmeerd van het oneigenlijk gebruik van de instrumenten, zeker niet voor carnavalsfeesten. Goede raad was duur, dus: instrumenten stiekum "meenemen" en zonder echt gerepeteerd te hebben erop oplos fiepen.

Zo is ook de naam van **De Fiepers** ontstaan. Vele carnavalsnummers werden op carnavalsavonden in een hoekje uitgeprobeerd en enkele ogenblikken daarna voor het publiek gespeeld. Alles werd uit het hoofd gespeeld, merendeels unisono, maar zeer lovenswaardig voor de durf en kunde van de mannen van het eerste uur. Op enig moment moet iemand hebben geroepen, "Wat staan die mannen daar te fiepen?", met als gevolg dat de naam geboren was. Het oneigenlijk gebruik van de instrumenten duurde circa 2 jaar. De gezelligheid en feestvreugde die de muzikanten uitstraalden had een vonk overgeslagen naar andere muzikanten, zodat een echte formatie spoedig was gevormd. Namen die dan opdoemen zijn o.a., Wim Colin, Antoon van Aard, Jan Kerkhof, Ger Dam. Bij gelegenheid werd er zelfs tijdens feesten in het Fidelisgebouw aan de Schorsmolenstraat muziek gemaakt. Overige lokaties waar men in die tijd muziek maakten waren o.a.; Pettenfabriek Mol, Zaal Prins Bernhard in de Polder en voor vele clubs die carnavalsavonden organiseerden. Niet iedereen was daarvan gecharmeerd, de dirigent van de Harmonie vond het maar niets. Het zou de muzikale ontwikkeling van de muzikanten niet ten goede komen. Toch zetten de mannen gestaag door en de groep groeide uit naar een gezelschap van circa 10 a 12 muzikanten.

Een ander probleem was om eenheid uit te stralen. Goede raad was duur, evenzo de centen voor kostuums. Vandaar dat men de eerste jaren optrad in pyama, geen kosten en toch ludiek.

Mede gelet op het feit dat allen lid waren van Harmonie St. Fidelis vond men dat op een verantwoorde wijze muziek gemaakt moest worden, Daarom werd vanaf begin januari tot carnaval eenmaal per week gerepeteerd. Dit was alleen om de carnavalshits van toen in te studeren.

Speciale aandacht verdiend de relatie met carnavalsvereniging Ut Lekker Bietje. Een jaar voor de oprichting van De Fiepers werd deze carnavalsvereniging samengesteld. Deze club is ontstaan uit de gelederen van voetbalvereniging S.A.B.

De Fiepers en Ut Lekker Bietje hebben door al de jaren heen contact met elkaar gehouden, voornamelijk als ondersteuning van elkaars activiteiten (doorgaans was men in die tijd familie en/of vrienden van elkaar). Uit die tijd stamt de voor Bredase begrippen legendarische "Natte Kilometer". Voor veel carnavalsvierders een telkenjare terugkerend fenomeen op dinsdagmiddag. Vanuit het thuishonk van Ut Lekker Bietje (heden Het Witte Schaaap) vertrekken Ut Lekker Bietje en De Fiepers met ca. 200 a 300 carnavalsvierders voor een tocht door de Bredase binnenstad. Een aantal cafés wordt aangedaan om de dorst te lessen en even de benen rust te gunnen. Jong en oud nemen al jaren deel aan deze tocht en door de jaren heen heeft een hecht gezelschap carnavalsvierders ervoor gezorgd dat in het hele veranderingsproces, wat carnaval vieren door de jaren heen heeft veranderd, deze optocht zich staande gehouden. Men trotseerde sneeuw, regen en hagel, maar ook heeft men menigmaal de dinsdagmiddag met de eerste heerlijke voorjaars zonnestrallen mogen beleven. De Fiepers hebben in deze periode enkele malen Ut Lekkerbietje muzikaalondersteund tijdens de carnavalsoptocht in Breda. Dit vonden de heren een te grote opgave en zijn spoedig daar mee gestopt.

1967 -1978

ONTWIKKELING TOT CARNAVALSKAPEL

Uiteindelijk voelde men zich verantwoordelijk voor zijn muzikale afkomst en de manier waarop men met muziek om moest gaan. De naam St. Fidelis wilde men ook op feesten en partijen hoog houden. Vandaar dat gezocht werd naar muzikanten die de kapel wilde aanvullen om zodoende een instrumentaal geheel te vormen. Uitgangspunt was dat men in die tijd lid moest zijn van Harmonie St. Fidelis.

De muzikale leiding werd toebedeeld aan Antoon van Aard en het zakelijk traject werd beheerd door Jan van Gers en Floor Zwegers. Antoon van Aard was 2e dirigent van Harmonie St. Fidelis en nam geen genoegen met het brengen van muziek op onverantwoorde wijze. Daarom werden repetities ingevoerd en mede gelet op de muzikale achtergrond vond men eenmaal per maand repeteren voldoende. Behalve na 1 januari van, dan werd er iedere week gerepeteerd om alle muzikale puntjes op de "j" te zetten.

Uit deze periode stammen ook muzikanten als, Jan Kerkhof, Frie van Zundert, Floor Zwegers, Jan Vissers, Jan Ossenblok, Gerrit Dam, Martin van de Luytgaarden en Martien van Oers.

De carnavalskapel kreeg meer naam in Breda en steeds meer werd men gevraagd voor carnavalsavonden van verenigingen en bedrijven. Er werd uitsluitend met carnaval muziek gemaakt. Dat resulteerde voor de kapel meestal in een carnavalstijd met optredens die enkele weken voor carnaval begonnen (vrijdag- en zaterdagavonden) en van woensdag voor carnaval tot en met carnaval dinsdagavond.

Vele carnavalsbals werden opgeluisterd onder andere bij, Hispano Suisse (nu Steelweid), Scheidsrechtvereniging, vele sportverenigingen waar onder andere het bal van voetbalvereniging S.A.B., in die tijd een van de toonaangevende feesten. Ook was toen het buitenland al in beeld. De Fiepers gingen naar Andenne, België om in een optocht mee te lopen. Niet wetende dat men met carnavalskoppen op het hoofd het gehele traject moest lopen, anders waren zij beslist niet gegaan. In Mol, aan het Zilvermeer, werd de muziek van "De Vogeltjes" dans opgedaan. De Fiepers namen dit nummer mee naar Breda en brachten als enige dit ten gehore. Een jaar later is dit nummer door dansorkest "De Electronics" zeer bekend geworden. Daar lieten De Fiepers een vette winst vallen, commercieel zijn ze nooit geweest.

In die periode repeteerden men in het St. Fidelisgebouw aan de Schorsmolenstraat, tevens het onderkomen van de Harmonie. De pyama's waren uit de tijd en spoedig kwam de eerste boerenkiel in beeld. Uitgangspunt waren de kleuren blauw met rood. De eerste kielen was het ijverige werk van de echtgenotes van de muzikanten. Niet alleen het maken maar ook het vergaren van de gelden voor aankoop van stof en overige materialen namen zij op hun verantwoording. De dames deden dit door elke maand een bedrag opzij te leggen en net zolang te sparen tot zij voldoende hadden om materiaal te kopen. Kennelijk brachten de optredens zo weinig geld op dat alleen consumpties voor de muzikanten konden worden betaald, ingewijde vertellen dat de dames tijdens optredens onder elkaar geld uitlegden om hun eigen consumpties te bekostigen.

Uit deze tijd stammen de eerste verslagen van vergaderingen die gehouden werden om allerhande besloemingen te bespreken en plussen en minnen de revue te laten passeren. Gesproken werd o.a. over de vorm en aandacht voor repetities, waar wel en niet voor op te treden, muziekkeuze, samenstelling van de kapel. Men gaat contributie invoeren, inkomsten zijn maar zeer gering en er komen vragen bij de kapel om ook door het jaar heen op te treden. Veel aandacht kreeg de organisatie van het 20 jarig bestaan. Het comitee, bestaande uit Jan van Oers, Floor Zwegers en Jan Ossenblok kreeg de opdracht om te organiseren, een receptie met aansluitend een feestavond en apart een dag uit voor de kapel met de echtgenotes. Het feest werd gehouden op 16 februari 1976 in het cafe van Theo Heeren aan de Haagdijk.

1978-1989

de carnavalskapel, familie en vriendschap is de basis.

De leden van De Fiepers kwamen allen uit de gelederen van St. Fidelis. Dit hield tevens in dat aanvulling voor de kapel in een bepaalde relatie tot elkaar moet worden gezien. Meestal waren dit familie-verbanden of leden die bij de harmonie ook veel met elkaar optrokken. Daardoor is de kapel vele jaren een hechte club geweest waar zeer weinig wisseling van leden is geweest. Groot voordeel hiervan was dat er een enorme sterke band onder de leden van de kapel was en dit kwam natuurlijk ook het muzikaal niveau ten goede. Een uitdaging voor de kapel was om, indien net voor carnaval nog een muzikale kraker door radio en T.V. werd gelanceerd, dit nummer als enige kapel in Breda ten gehore te brengen. Iets wat voor die tijd uniek was. Breda werd in deze periode te klein voor De Fiepers. Zo kwam men in Tilburg terecht bij het instituut Het Hoge Veer. Een organisatie voor lichamelijk en geestelijk gehandicapten. Meer dan 15 jaar zijn De Fiepers op maandagmiddag naar Tilburg getogen om kinderen en leiders een onvergetelijke carnavalsmiddag te bezorgen. De kapel miste dan wel de carnavalsoptocht in Breda, maar dat had men er graag voor over. Bedrijven uit Delft, Utrecht, Rotterdam en vele andere plaatsen gaan een beroep doen op De Fiepers, zodanig dat; keuze gemaakt moest worden waar wel en waar niet naartoe kon worden gegaan. In deze periode is de kapel een paar jaar hofkapel geweest in Princenhage, of wel 't Aogje.

Jantje Wirken was nog maar net bij de kapel en kreeg hier zijn vuurdoop. Bij de notaris werd binnen een serenade gebracht en natuurlijk vloeide ook het geestrijk vocht. Allen kregen een borrel, maar Jantje dacht dat het water was. Na een slok verdween al proestend de borrel in de plantenbak. Begeleiding van de Prins van 't Aogje was 'n makkie. Met een bus alle kroegen af. De Fiepers hadden en hebben nog steeds de nare eigenschap om op de meest vreemde momenten te blazen. Zo ook in de bus, dus. De sfeer werd zover verhoogd dat de chauffeur vroeg om te stoppen met blazen daar hij anders de bus niet onder controle kon houden, zo werd er gehost en gedanst. Als er al eens een lid van de kapel stopte (nooit vanwege onenigheid, men zag elkaar altijd weer op de repetities van inmiddels fanfare geworden St. Fidelis) kwam een zoon of dochter en/of aangetrouwd bij De Fiepers. Kennelijk zit het muzikale deel van carnaval in de genen van de families. Iets wat men bij meerdere kapellen tegenkomt. Een heikel punt uit deze periode was, hoe om te gaan met de inspraak van de echtgenotes. De mannen kwamen voort uit een muziekvereniging waar dames geen toegang hadden en van emancipatie had men dus nog nooit gehoord. Na een nogal rumoerige vergadering werd het besluit genomen dat de echtgenotes toegelaten werden tot het bijwonen van de vergaderingen, dat zij inspraak hadden en recht van spreken, maar op het punt van muziekrepertoire zij geen invloed mochten hebben. Inmiddels is dat achterhaald, dames zijn lid van de kapel en muzikant of niet, men is een eenheid in optima forma. Nieuwe kielen worden gemaakt voor het feest met daarbij een passende broek. Rietje Vissers neemt hierin het initiatief daar zij werkzaam is op een atelier en zodoende mogelijkheden heeft om samen met de overige dames e.e.a. te verwezenlijken. Het 20 jarig bestaan was groots gevierd, maar voor het 25 jarig bestaan zal de nodige voorzichtigheid in acht moeten worden genomen om met name de kosten in de hand te houden. Vandaar dat contributie wordt ingesteld met als doel te sparen voor dat feest. Spaargeld wordt apart bewaard en gaat niet op aan verbrassen met carnaval of anderszins.

Het "carnavals-thuishonk" van Theo Heeren aan de Haagdijk, wordt verwisseld voor café Pas Buiten aan de Haagweg. Inmiddels zijn de werkzaamheden voor de viering van het 25 jarig jubileum afgerond. De dag ziet er als volgt uit. Op 31 januari 1981 wordt het feest gevierd in café Pas Buiten. Bijeenkomst om 15.00 uur, borreluurtje voor de kapel en daarna diner. Het café wordt omgetoverd in een feestzaal en vele verenigingen worden aangeschreven om acte de présence te geven. Een grote

verrassing voor De Fiepers was de komst van een kapel die bestond uit muzikanten die voorheen lid van de kapel waren geweest. Speciaal voor deze avond had men de oude carnavalsnummers van stal gehaald en zelfs een Fieperslied geschreven.

HET FIEPERSLIED

Het leven was goed bij de erremenie
Da wit' allemaal, waar of nie?
Ge bent al ars brak naar de paters gegaan
En Evers die nam oe dan aan! "

Ge leerde toen blazen, trompet -saxofoon
Met Jan, Piet, De Schout en met Toon
En omda ge allen oe best had gedaan
Kónden de Fiepers ontstaan!

1989- 2000.

VAN CARNAVALSKAPEL NAAR ALL-ROUND BLAASORKEST

Naast de gezelligheid van carnaval en andere festiviteiten kenmerkt het begin van deze periode zich door het overlijden van leden en oud-leden. Dit zijn, Piet van Twist, Frie van Zundert, Piet Timmermans, Jan Wirken, Toon van Aard en Floor Zwegers. Wederom vindt er een verhuizing van repetitieruimte plaats, van café Pas Buiten verhuisd de kapel naar de zolder van de Christus Koning kerk aan het Pastoor Pottersplein. Daar wordt de muzikale basis gelegd om niet alleen maar carnavalsmuziek te blijven brengen, maar ook andere muzikale genres in te gaan studeren. De optredens die men door het jaar heen moet verzorgen vragen om een ander soort muziek, hetgeen ook voor de leden van de kapel een leuke afwisseling is. Bovendien, het genre muziek dat overige kapellen tijdens de carnaval brengen stemt ook niet meer overeen met de carnavalsmuziek uit het verleden. Toch zijn De Fiepers door de jaren heen trouw gebleven aan de carnavalsmuziek die de carnavalsvierders ertoe brengt om polonaises te houden. Iets wat men heden ten dage weer waardeert, hetgeen tot uiting komt in medly's van oudere carnavalskrakers. De eerste nieuwe uitstraling waarmee De Fiepers zich manifesteerden was als clownsorkest in Bunnik. Tijdens een braderie aldaar trad men op in clownskleding inclusief sminck e.d. Een lastige bijkomstigheid was dat men in het kleedlokaal alleen maar melk had om tussen de optredens door de dorst te lessen. (wij hopen dat zij daar inmiddels snappen wat muzikanten tot betere prestaties brengt) Na dit optreden was het hek, of liever de outfit, van de muzikale dam. Optredens volgden als, Tirolerkapel, Kerstmannenorkest! Pietermanorkest en nog veel meer. Met andere woorden, De Fiepers zijn door de jaren heen een kapel geworden die voor vele feesten en partijen hun beste beentje voor kunnen zetten .

Niet alleen voor zichzelf, maar ook om tradities in ere te houden. Toen ca 11 jaar geleden Half Vasten op sterven na dood was, namen De Fiepers in samenwerking met muziekkapel Het Vat je, het initiatief om dit feest nieuw leven in te blazen. Inmiddels waren in die tijd veel kapellen en verenigingen (inclusief de Prins van Breda met zijn gevolg) naar België getogen om daar Half Vasten te vieren. De Fiepers mogen er trots op zijn dat Half Vasten heden ten dage weer volop leeft in Breda, zo goed zelfs dat meer dan 35 kapellen de stad op die zondagmiddag geheel op stelten zetten.

De viering van het 44 jarig bestaan.

In het jaar 2000 bestonden De Fiepers 44 jaar. De leden van de kapel vonden dit een prachtige gelegenheid om carnavalvierend Breda en omgeving van dit heuglijke feit op de hoogte te stellen. Echter, er gebeurde meer dan alleen maar een feestavond aanbieden.

In het jaar 1999 werden 3 leden van de kapel 50 jaar. Via het Abrahammen feest te Oosterhout kwamen zij in contact met de Mannen van 1949 uit Leuven, eveneens dus Abrahammen. In het kort komt het er op neer dat uit dit contact een orde is ontstaan, n.l. De Orde van de Brede Gleuven.

Het comitee dat was geformeerd heeft onder leiding van Viktor Gram een feestprogramma gemaakt dat over het jaar 2000 was verspreid. Perspublicaties, de leden van De Orde van de Brede Gleuven werden zondags met carnaval uitgenodigd. Een dag naar Leuven in de maand september, in oktober een familiedag en de grote feestavond de eerste zaterdag na het 11-11e feest. Tijdens de feestavond kwamen vele Prinsen met hun gezelschap, natuurlijk Oud Fiepers de nodige carnavalskapellen en vele vertegenwoordigers van verenigingen die met carnaval de optocht verzorgen. Al deze festiviteiten zijn geweldige happenings geweest en de complimenten zijn absoluut voor het feestcomitee waarin zaten, Victor en Ans Gram, Cees de Hoon en Els van Oers.

Overzicht

Zakelijke belangen

Periode 1956 -1988 Jan van Oers Floor Zwegers

1988 -heden Jan Ossenblok Martien van Oers

Muzikale leiding

Periode 1960 -1980 Toon van Aard 1980- 2000 Wim Colin

2000 -heden Cees de Hoon

Organisatie 20 jaar bestaan Jan van oers Floor Zwegers Jan Ossenblok

Organisatie 44 jarig bestaan

Op de volgende pagina's geven enkele Oud Fiepers hun belevenissen weer.

Wil de échte Schout nu opstaan... ?

'Doe-de gij ok mee?' werd er op 'ne kouwe maandag na de repetitie van de harmonie aan mij gevraagd. 'We kunnen mee de karreneval blazen in zaal Prins Bernhard in de Polder...!'

Omdat ik toen nog studeerde en niet -zoals de jeugd- van-tegenwoordig -vakken vulde in de Albert Heyn of Super De Boer, waren de gratis consumpties de enige drijfveer om hierop 'Ja' te zeggen.

Het verzameladres was bij -zoals hij genoemd werd - d'n Ouwe Louis Vissers en van daaruit zou het gezelschap ongeoeffende, maar wel enthousiaste blazers te voet naar de feestzaal vertrekken. ..

Voor 't echter zo ver was, moest eerst de grote trom uit de zaal van het St.-Fidelisgebouw gesmokkeld worden. Omdat ik in die tijd leiding gaf aan het Jeugdtoneel, zou ik directeur pater Florimundus -die van het uitlenen van instrumenten niet wilde horen -afleiden en aan de praat houden, terwijl 'De Schout' ondertussen toegang verschaftte tot de kast, waarin dat kostbare, maar oh zo belangrijke kleinood stond opgeborgen. ..

Voor een goed begrip: 'De Schout' was in die tijd de grote-tromslager van de 'Fidelius', en de lezer mag hem absoluut niet verwarren met 'Dé Schout, die lange tijd de bekkens heeft geslagen bij de nu jubilerende Fiepers.

'Wa zullen w'm raken. ..!' werd er onderweg gefluisterd door de geconfisceerde leden van de 'Patersharmonie'. ..

Groot was echter de teleurstelling toen het bonte -in pyama's geklede -gezelschap aan de deur van Zaal Bernhard werd tegengehouden door ene Jan van Ginneken, die het beroep van uitsmijter al bij voorbaat uitoefende door De Fiepers niet eens binnen te laten.

Maar de Fiepers zouden de Fiepers niet zijn om zich door zo iemand uit het veld te laten slaan. De 'grote trom' was immers niet voor niks meegezuuld van de Schorsmolenstraat naar d'n 'Berkenpolder'. De neuzen werden allemaal in dezelfde, tegengestelde richting gedraaid en men vertrok richting binnenstad. Dat doel werd nooit bereikt, want in de Stationstraat passeerde 'n bus, waarin 'Ut Lekker Bietje' zat. Deze gerenommeerde carnavalsclub -die toen nog bestond uit sportieve, notoire bierdrinkers -bleek op weg te zijn naar één van de vele feesten in de SAB-kantine aan de Heuvelstraat.

'Doe-de gullie ok mee?' was de overbodige vraag, toen inmiddels al ruim tachtig procent van de boerenkapel op de beste plaatsen -dus voor 't raam -had plaatsgenomen.

Dát carnavalsfeest in die simpele keet staat nu nog op mijn netvlies gegrift. En er zouden nog vele SAB-feesten volgen. ..

Op dié avonden was 'Dé Schout' op z'n best. Een betere bekkenist als hij hebben de Fiepers nooit meer gehad! Hoewel, het meespelen van Louis kende óók een schaduwzijde. ..Hoe meer het alcoholpromillage in zijn bloed toenam, hoe langzamer hij ging slaan.

Ik herinner mij nog goed, dat hij -tijdens één van die sessies -zijn allerbeste maat -Pietje Timmermans, die vanwege zijn geringe gewicht en gestalte steevast 'D'n Breje' werd genoemd -vloerde door een slag met zijn

bekken. Het gevolg daarvan was dat niet alleen 'De Schout' een snee in z'n neus had, maar ook Pietje!

Ja, het waren mooie tijden met de graag geziene Fiepers! Nou ja, graag geziene. ..Na afloop van een bezoek aan café 'Het Duitenhuis', waar de Fiepers zich liever lieten tracteren dan dat ze hun portemonne trokken, werd een kort bezoekje gebracht aan de familie Aarts in de Acaciastraat. De zus van Bert Aarts had namelijk de stoute schoenen aangetrokken en besloten te trouwen. Het leek de Fiepers, die nooit genoeg hadden, een goed idee om haar te verrassen met een serenade. Als men ooit ergens buiten werd gekeken, dan was het daar wel. Achteraf bleek dat de familie niet berekend was op de leuze van elke goeie muzikant: 'Zonder draank geen klaank..!' Misschien kan dit feestje alsnog gevierd worden bij gelegenheid van het 44-jarig bestaan. 't Is te hopen wie het weet!

Cees Hoosemans, oud-Fieper
die nog steeds fiept!

Beste Fiepers en Fieperinnen

Wie had ooit durven dromen dat met de geboorte van De Fiepers in 1956 er een feest gevierd zou worden in 't jaar 2000. Als mede oprichter van de kapel vond ik het jammer dat ik om gezondheidsredenen, na 33 jaar, moest stoppen.

Het eerste optreden was bij SAB in 1956. We hadden toen al een eigen vaandel en insignes, gemaakt door Frits Hoosemans. (door de jaren raak je weleens wat kwijt, dus ook het vaandel) Het vaandel werd gedragen door Nol Frishert, nu reeds jaren leider van carnavalskapel 't Agste, en later door Jantje van Vught. Leuke optredens waren er ook in Delft en bij Ambac aan de Terheijdenseweg, maar ook België deed toen al mee. (de vogeltjes dans) Een hele ervaring was ook om hofkapel te zijn van de Prins van 't Aogje (Princenhage) (daar waren ze toen "gek" van de Tigerrag). Het spannendste was nog de kroegentocht, met een bus door 't Aogje.

Het dweilen met Ut Lekker Bietje, een jaar ouder dan De Fiepers, op dinsdagmiddag was een belevenis. Daarnaast blazen tijdens de optocht, zittend op hun carnavalswagen. Ik herinner mij nog dat we zo'n 5 meter hoog op een platform zaten, dat met jutte was afgezet. Men had er 2 bakken bier opgezet en een emmer om in te plassen. Jantje van Vught zat onder het platform want die moest een carnavalskop in beweging houden. Kenners onder ons weten dat men van bier drinken nodig moet plassen, met gevolg dat de emmer snel vol was. Op 'n goed ogenblik riep Jantje, " ik denk dat het regent". Iedereen schaterde van het lachen, wij hebben toen de emmer maar voor lief gelaten en af en toe een kroegje ingedoken om van het overvloedige vocht af te komen.

Fiepers, een fijne dag toegewenst

Piet Vissers,

Oud Fieper met nog veel Fieperbloed. !

Beste Fieperkes,

44 Jaar, een lange tijd om trots op te zijn. In 1955 speelde Pietje Timmermans op zijn trompet. De start van iets waarvan niemand had gedacht dat het zo lang zou kunnen bestaan. (hopelijk nog veel langer) In 1956 komen verschillende muzikanten bij elkaar te weten, Louiske Vissers, Piet Vissers, Jan van Gers, Gebroeders Hoosemans, Jan Wirken e.a. om met carnaval muziek te gaan maken. 2 Jaar lang moesten de instrumenten stiekum meegenomen worden. Na verloop van tijd kwam de grote doorbraak. Enkele muzikanten van het eerste uur verlieten de kapel, maar andere kwamen daarvoor terug. Toon van Aard, Ger Dam, Henk Smulders, Floor Zwegers, Louis Schoutense, Jan Kerkhof, Jan Vissers, Floor Zwegers, Wim Colin, Jan Ossenblok, Frie van Zundert, Martien van Gers, Martien van de Luitgaarden. Dit zijn zo enkele namen die in al de jaren langer of korter bij de kapel zijn geweest en sommige die er nu nog bij zijn. Wij hadden in die tijd veel muzikale optredens zoals bij, Ambac, vele vrouwenverenigingen, voetbalclub S.A.B en T.V.C., Scheidsrechtervereniging bij St. Fidelis zelf 't Hogeveer in Tilburg en vele andere. Dweilen met Ut Lekker Bietje, iets dat, wanneer je het eenmaal hebt meegemaakt nooit meer vergeet. In de eerste jaren van het bestaan gingen wij overal te voet naar toe. Dan was het 's nachts te voet van Ambac naar huis, waarbij eenieder natuurlijk de nodige pilskes ophad. D'n Schout presteerde het om onder de brug van de singel met zijn bekkens boven het water een serenade voor de vissen te geven. Samen met mijn vrouw Zus hebben wij samen mooie jaren beleefd bij De Fiepers. Kindercarnaval, optreden in Bejaardenhuizen met Ut Lekker Bietje op stap, muziek maken bij de Prins van 't Aogje, enz. enz.

Als laatste, toen man van de centen, weet ik nog dat wij voor Fl. 25,00 optredens verzorgden. Dat zal nu wel anders zijn.

Fiepers, dat de kapel na het 44 jarig feest nog een lang leven mag voortbestaan. Jan van Oers, Fieper van het eerste uur en jarenlang hoeder van "de centen 11.